

живи сжщества страдатъ и се радватъ. Въ общото вѣрую, което изпълняватъ, всички сжщества си приличатъ. Различието между тѣхъ се заключава въ степенъта на тѣхното развитие, на усвѣршенствуването имъ. Въ радостъта сжществата се различаватъ, ставатъ разнообразни. Въ скръбъта сжществата си приличатъ, ставатъ еднообразни. Въ еднообразието хората погрозняватъ, въ разнообразието красиви ставатъ.

И тъй, разнообразието, различието създава основа за красотата. Ако не обича разнообразието и не се стреми къмъ него, човѣкъ не може да бжде красивъ. Колкото по-разнообразенъ е вътре въ себе си, толкова по-красивъ става. Въ ума и въ сърцето на човѣка трѣбва да има разнообразие, но не дяволии, както българинътъ се изразява. Дяволиитѣ показватъ, че умътъ или сърцето на човѣка сж обсебени. Той е вързанъ, впрегнатъ като волъ, и на главата си има юларъ. Колкото е по-голѣмо разнообразието, въ което човѣкъ живѣе, толкова по-широкъ и свободенъ е неговиятъ духъ. Човѣкъ се стреми къмъ свободата, за да придобие радостъта; щомъ придобие радостъта, той ще придобие щастието.

„И огорчи се въ сърцето си.“ Господъ се огорчи, и хората се огорчаватъ. Значи, огорчаването не е нѣщо ново.

„Изпълнявайте отъ душа волята Божия.“ И Господъ изпълнява една воля, и хората изпълняватъ една воля. Значи, изпълняване волята на нѣкого не е нѣщо ново. Всѣки моментъ Господъ изпълнява една воля, която се отнася къмъ хората. Той мисли, грижи се за тѣхъ, всѣки моментъ имъ прави добро. Богъ не мисли за себе си, а хората мислятъ главно за себе си. Следователно, Богъ живѣе въ разнообразието, а хората—въ еднообразието. Докато живѣятъ въ еднообразието, хората не могатъ да се обновятъ, нито да се подмладятъ. Еднообразието не носи нищо ново. Обаче, тѣ трѣбва да изучаватъ еднакво и еднообразието, и разнообразието. Колкото да се възмущава отъ скръбитѣ и страданията, колкото и да протестира, човѣкъ не може да се освободи отъ тѣхъ. И колкото да се стреми къмъ радоститѣ и да ги очаква, той трѣбва да знае, че тѣ не идватъ преждевременно. Човѣкъ може да бжде винаги здравъ, веселъ и радостенъ, но само следъ като разбере и изучи законитѣ на еднообразието и разнообразието. Радоститѣ не сж нѣщо произволно.—Нали Господъ дава радоститѣ? — Господъ дава радоститѣ, но на кого? Кои деца обличатъ майкитѣ съ нови